

HÌNH TƯỢNG NGHỆ THUẬT TRONG NGHỆ THUẬT MÚA

PHẠM NGỌC THUY

Email: phamngocthuy380gmail.com

Trường Đại học Văn hóa Nghệ thuật Quân đội

TÓM TẮT

Bài viết trình bày một vài góc nhìn về hình tượng nghệ thuật nói chung và hình tượng nghệ thuật trong nghệ thuật múa nói riêng. Nội dung bài viết làm rõ về khái niệm, đặc trưng cơ bản và các yếu tố chi phối đến quá trình sáng tạo hình tượng nghệ thuật múa của nhà biên đạo. Trong đó nhấn mạnh vào vai trò của tính ước lệ - biện pháp tái hiện sự vật, hiện tượng bằng hình tượng có tính quy ước. Nhờ đó mà hình tượng nghệ thuật mang tính cảm xúc cao, có thể truyền đạt được những nội dung cuộc sống phong phú.

Từ khóa: Hình tượng nghệ thuật, nghệ thuật múa, biên đạo, tính ước lệ

1. Dẫn luận

Múa là bộ môn nghệ thuật biểu diễn sử dụng ngôn ngữ hình thể để phản ánh cảm xúc và hiện tượng đời sống. Thay vì sử dụng lời nói hoặc âm nhạc, nghệ thuật múa sử dụng tương tác giữa cơ thể, vũ đạo và không gian để truyền tải thông điệp và tạo ra trải nghiệm cảm xúc cho khán giả. Người biên đạo múa không chỉ sáng tác lời nói và động tác múa mà còn là người tổ chức các yếu tố sáng tạo khác làm tăng vẻ đẹp tổng thể của tác phẩm múa. Một chủ đề không thể bỏ qua là vai trò của diễn viên trong việc thực hiện tác phẩm.

Để tạo hình tượng nghệ thuật trong múa, người diễn viên múa thông qua động tác, cử chỉ và biểu cảm khuôn mặt tạo nên những cung bậc tinh tế của tình yêu, đau khổ, hạnh phúc đến sự nổi loạn và trầm lặng. Nghệ sĩ múa có thể tự do thể hiện cá tính, ý tưởng và cảm xúc của mình thông qua cách họ di chuyển và biểu diễn. Sự kết hợp giữa động tác và không gian giúp tạo nên sự đa dạng và sâu sắc trong trải nghiệm biểu diễn. Nghệ thuật múa không chỉ truyền đạt thông điệp từ nghệ sĩ đến khán giả mà còn mở ra cơ hội tương tác và giúp khán giả có thể cảm nhận và đồng cảm với những gì đang diễn ra trên sân khấu.

2. Hình tượng nghệ thuật

Hình tượng nghệ thuật bắt đầu từ tư duy nghệ thuật, là phương tiện đặc thù của nghệ thuật, nhằm phản ánh cuộc sống một cách sáng tạo, bằng những hình thức sinh động, cảm tính cụ thể như bản thân đời sống, thông qua đó nhằm lý giải, khái quát về đời sống với một ý nghĩa tư tưởng, cảm xúc nhất định xuất phát từ lý tưởng thẩm mỹ của người nghệ sĩ. Nếu như khoa học sử dụng những khái niệm, định nghĩa riêng để thể hiện, thì nghệ thuật lấy hình tượng để diễn tả, tái hiện

đối tượng, nội dung mà nó đề cập. Khái niệm hình tượng nghệ thuật từ lâu đã không còn xa lạ với những ai đã từng tiếp xúc với bất cứ loại hình nghệ thuật như: Văn học, hội họa, điêu khắc, ca kịch... Người nghệ sĩ dùng hình tượng nghệ thuật để nhận thức và cắt nghĩa đời sống, thể hiện tư tưởng và tình cảm của mình. Nhờ những hình tượng đó mà những sự vật hiện tượng được tái hiện một cách sinh động, nhưng cũng nhờ nó mà cái tâm, cái tài của người nghệ sĩ được thể hiện một cách đầy đủ nhất trong những tác phẩm nghệ thuật múa.

Trong mỹ học, hình tượng nghệ thuật được hiểu theo hai lớp nghĩa. Ở nghĩa rộng chỉ đặc điểm chung về phương thức phản ánh đời sống của tất cả các loại hình nghệ thuật, để nhận biết nghệ thuật với khoa học và các loại hình thức, ý thức xã hội khác. Ở nghĩa hẹp, khái niệm hình tượng nghệ thuật được dùng trong phạm vi tác phẩm, chủ yếu là hình tượng cụ thể về một con người, một tập thể người, một con vật, đồ vật hay một cảnh sắc thiên nhiên, một cảnh sinh hoạt lao động thường ngày... Tất cả mọi thứ bình thường nhất khi đi vào nghệ thuật đều có thể trở thành hình tượng, khi nó mang trong mình những quan niệm sống, những trải nghiệm cuộc đời, những triết lý nhân sinh sâu sắc.

Để mỗi hình tượng được tái hiện và tồn tại, người nghệ sĩ phải sử dụng những phương tiện vật chất cụ thể, như ngôn từ, âm thanh, màu sắc, đường nét... Đằng sau lớp vỏ vật chất ấy là một thế giới đời sống muôn hình muôn vẻ, gắn liền với vô vàn cung bậc cảm xúc tinh cảm nghệ thuật mà tác giả muốn gửi gắm. Mỗi tác phẩm nghệ thuật không chỉ đơn thuần mô phỏng thế giới khách quan qua con mắt tinh tế, nhạy cảm của người nghệ sĩ, mà còn mang trong

mình những thông điệp đẹp đẽ về tư tưởng, triết lý sống, những bài học hay, những kinh nghiệm quý giá do chính tác giả trải qua và chiêm nghiệm rút ra từ cuộc đời mình. Bởi vậy, khi nhìn vào một tác phẩm nghệ thuật, người ta có thể đánh giá được cái tài, cái tâm của người nghệ sĩ sáng tác. Nhờ đó, khi khám phá nghệ thuật người ta không những được cảm thụ, thưởng thức cái đẹp và được tiếp cận nguồn tri thức vô hạn của nhân loại mà qua đó còn được tiếp nhận những chân lý về đời sống. Đây chính là biểu hiện đỉnh cao của hình tượng là cái đích mà bất cứ người nghệ sĩ nào trong suốt cuộc đời theo đuổi sự nghiệp nghệ thuật, theo đuổi cái đẹp, cái hoàn mỹ của mình cũng muốn đạt được.

Hình tượng nghệ thuật trong nghệ thuật múa là thể giới quan, nhân sinh quan của tác giả - biên đạo trước hiện thực đời sống, qua tư duy hình tượng múa; là sự biểu hiện toàn vẹn tư tưởng, tình cảm được thể hiện một cách sinh động trong cấu trúc tác phẩm và thông qua ngôn ngữ đặc trưng của nghệ thuật múa. Trong nghệ thuật múa khái niệm hình tượng được hiểu với hai ý nghĩa, một là chỉ nhân vật trong một tác phẩm nào đó, hai là đặc điểm chung của phương tiện phản ánh hiện thực khách quan của tác giả.

3. Vai trò của biên đạo trong sáng tạo hình tượng nghệ thuật múa

Hình tượng trong tác phẩm nghệ thuật múa được xây dựng từ sự tổng hòa, đa dạng của nhiều loại hình nghệ thuật trong một thể thống nhất từ nội dung đến hình thức thể hiện. Từ kịch bản văn học, người biên đạo sáng tạo ra kịch bản dàn dựng trên sân khấu, và được thể hiện thông qua ngôn ngữ là động tác, cử chỉ, điệu bộ cơ thể của người diễn viên cùng với sự kết hợp âm nhạc, ánh sáng, hội họa, đạo cụ, phục trang, kỹ thuật, công nghệ hiện đại.

Âm nhạc là linh hồn của múa, đồng thời là chất xúc tác để tạo nên tính cách của nhân vật. Không có âm nhạc hay, phù hợp với nội dung kịch bản, tác phẩm múa cũng không thể nào thành công. Như vậy, việc xây dựng hình tượng nghệ thuật trong nghệ thuật múa có yếu tố quyết định vô cùng quan trọng: Đó chính là tiết tấu, là giai điệu, là sự trầm bổng của âm thanh. Theo đó, nó có lúc cao trào mạnh mẽ, có lúc mộc mạc chững chạc được hòa quyện cùng với các luật động của múa một cách hài hòa, uyển chuyển; tạo nên những nhân vật có tính cách và biểu cảm mạnh mẽ.

Trong nghệ thuật múa có những biểu hiện đặc trưng riêng khác. Đó là các tạo hình trong dạng tĩnh, được kết cấu từ các tư thế tạo hình múa, trong đó chứa đựng những biểu cảm mạnh mẽ, ấn tượng có thể phản ánh được tư tưởng của tác phẩm. Trong cuộc sống hàng ngày của mỗi con người, các hoạt động hình thể

không phải lúc nào cũng thực hiện liên tục. Nhiều lúc con người vẫn hoạt động mà hình thể tưởng như ngừng nghỉ. Các tạo hình bị chi phối với những hoàn cảnh khách quan như nóng, lạnh, nắng, gió, dưới biển, trên rừng... Và quan trọng hơn là tâm hồn, tính cách, cảm xúc của nhân vật trong thời khắc ấy. Quan sát kỹ cuộc sống muôn màu, các nhà biên đạo có thể và cần phải tìm ra những chi tiết biểu hiện đẹp nhất, chuẩn xác nhất để sử dụng trong quá trình sáng tạo hình tượng nhân vật của mình. Khi sáng tạo hình tượng, người biên đạo cần chú ý cả tới những đặc điểm của nhân vật được hình thành bởi dân tộc, thời đại và thành phần xã hội. Góc độ quan sát của khán giả, vị trí trên sân khấu cũng ảnh hưởng tới sức biểu hiện của các tạo hình. Tùy tính cách nhân vật, quan hệ của chúng với môi trường xung quanh trong tính kịch mà tìm cho nhân vật một vị trí thoả đáng nhất. Như vậy, phần hình thức thể hiện tính cách nhân vật, người biên đạo phải chú ý tới sự hài hòa của các bộ phận cơ thể; tiếp đó là phương hướng và vị trí của chúng so với chỗ ngồi cố định của khán giả.

Ở những tạo hình đông người phải vừa có sự đa dạng của nhiều tính cách, vừa có sự thống nhất trong sự kiện của nội dung tác phẩm. Trong cách sắp đặt, các tạo hình đông người bao giờ cũng có một nhân vật, hay một nhóm nhân vật là trung tâm. Đây là người mà qua họ ta muốn thể hiện nội dung chính của sự kiện. Những nhân vật khác phụ họa làm nổi bật hơn hành động của nhân vật trung tâm trong tác phẩm nghệ thuật múa.

Trên sân khấu, dừng lại không phải là nghỉ ngơi, mà là tiếp tục thể hiện theo một cách khác. Ở những khoảng lặng này là lúc mà hành động nhân vật được phát triển ở một cấp độ cao hơn. Có trường hợp dừng lại, tạo hình lại nói mạnh mẽ hùng hồn hơn là hành động. Vì vậy, nhiều lúc chúng ta thấy người biên đạo sử dụng tạo hình làm mở đầu, kết thúc, thậm chí cao trào của tác phẩm. Có người biên đạo dùng tạo hình như bộ khung bao quanh tác phẩm. Người khác khi tình cảm hoặc kịch tính phát triển lên cao nhất không sử dụng tiết tấu, hòa thanh âm nhạc dồn dập, mạnh mẽ mà đột ngột dừng lại ở những tạo hình biểu cảm nhất. Trong đời gặp đau khổ quá có người vật vờ, kêu thét; cũng có người “chết lặng” không một tiếng động. Tùy hoàn cảnh, tùy tâm lý nhân vật, người biên đạo có thể xử lý cao trào theo nhiều cách. Thậm chí khi âm nhạc dừng lại, người biên đạo biết xử lý khéo léo, tạo hình đặt đúng chỗ có thể còn mạnh mẽ, biểu cảm hơn là dùng những tổ hợp luật động liên tục.

Người biên đạo xây dựng nên những tác phẩm múa dựa trên cơ sở các loại tư duy hình tượng - cảm tính và hình tượng nghệ thuật. Đó chính là sự biểu hiện những quan niệm khái quát về cuộc sống dưới hình thức cụ thể, cảm tính như hình thức của bản thân đời

ARTS

sống. Có thể coi những yếu tố trên là cái phôi, cái tế bào đầu tiên để tạo nên hình tượng, và hình tượng là cơ sở để hình thành tác phẩm nghệ thuật, để con người cảm thụ, đánh giá, sáng tạo theo quy luật của cái đẹp. Hình tượng nghệ thuật có khả năng tái hiện lại cuộc sống một cách hoàn chỉnh và toàn vẹn. Vậy nên, khi tiếp xúc với những tác phẩm nghệ thuật múa, chúng ta như được tận mắt chứng kiến, được tham gia vào câu chuyện đời thực mà tác giả đề cập. Bằng những hình tượng cụ thể, sinh động mang tính điển hình, nghệ thuật múa đã truyền đến con người không chỉ những thông tin, những kiến thức mới mẻ về cuộc sống mà còn đem đến cho họ những xúc cảm mới lạ, khơi dậy những tình cảm thiêng liêng khiến con người ta nghĩ tốt và sống đẹp hơn, có ích hơn.

2. Tính ước lệ tạo nên nét đặc trưng của hình tượng nghệ thuật múa

Tác phẩm nghệ thuật múa là hình ảnh của cuộc sống khách quan được phản chiếu qua đôi mắt “chủ quan” của các nhà biên đạo theo cách đa cảm, tinh tế, sâu sắc. Trong sáng tác, yếu tố chủ quan chi phối đến cả quá trình sáng tạo của tác giả. Hơn thế, tính chất chủ quan còn in dấu rõ nét trên mỗi tác phẩm, và chính điều đó đã làm nên phong cách riêng của người nghệ sĩ. Vì vậy, trong tác phẩm múa luôn có sự hòa quyện không thể tách rời của hai yếu tố khách quan và chủ quan. Trong quá trình sáng tạo nghệ thuật, người nghệ sĩ đặt tình cảm chủ quan của bản thân vào trong chính hình tượng mình xây dựng. Hình tượng nghệ thuật do đó không chỉ phản ánh hiện thực khách quan mà còn biểu hiện thái độ chủ quan của người nghệ sĩ đối với hiện thực ấy.

Trong nghệ thuật múa, tính ước lệ của hình tượng cho phép tác phẩm tái hiện chân thực mà không lặp lại hay sao chép cuộc sống, làm cho hình tượng trở nên sinh động, hấp dẫn, vừa thực lại vừa hư, vừa ẩn lại vừa hiện. Điều đó khiến chúng ta không thể đồng nhất nó với bản thân cuộc sống. Nhờ tính ước lệ mà hình tượng nghệ thuật mang tính cảm xúc cao, có thể truyền đạt được những nội dung cuộc sống phong phú. Ước lệ là biện pháp tái hiện sự vật, hiện tượng bằng hình tượng có tính quy ước.

Nghệ thuật múa được hiểu là một cách thức mô phỏng lại cuộc sống. Song, dù phản chiếu cuộc sống chân thực đến đâu cũng không thể mất đi yếu tố sáng tạo, tưởng tượng. Trong mỗi tác phẩm, tất cả những yếu tố ấy gọi chung là tính ước lệ của hình tượng. Không có tính ước lệ, tác phẩm múa sẽ chỉ là những bản sao hành động đơn điệu của cuộc sống, sẽ chỉ là cái khuôn đúc khô cứng không có hơi thở của sự sống.

5. Lời kết

Nghệ thuật múa tái hiện cuộc sống một cách có chọn

lọc, có sáng tạo bằng hoạt động hư cấu thông qua trí tưởng tượng của các nhà biên đạo. Kết quả của quá trình đó là những hình tượng nghệ thuật mang tính ước lệ. Người biên đạo múa thực sự tài năng là người có thể mang hơi thở của sự sống vạn vật vào trong tác phẩm của mình. Có thể truyền đạt được những nội dung phong phú của thế giới khách quan thông qua hình tượng nghệ thuật trong tác phẩm múa một cách sâu sắc, nhân văn và đầy tính thẩm mỹ.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Lê Ngọc Canh (1997), *Khái niệm nghệ thuật múa*, Nxb Văn hoá Thông tin, Hà Nội.
2. Lê Ngọc Canh (2002), *Đại cương Nghệ thuật múa*, Nxb Văn hoá Thông tin, Hà Nội.
3. Lê Ngọc Canh (2008), *Lịch sử nghệ thuật múa Việt Nam*, Nxb Sân khấu, Hà Nội.
4. Vũ Dương Dũng (2011), *Đào tạo nghệ thuật biểu diễn múa trong đời sống hiện nay, công trình nghiên cứu cấp Bộ*.
5. Đặng Hùng (2004), *Phương pháp sáng tác múa*, Nxb Văn nghệ, Tp Hồ Chí Minh.

Ảnh sưu tầm. Tác phẩm “Quê hương” trong Chương trình “Hoa xuân ca”

Ảnh sưu tầm. Tác phẩm “Quê hương” trong Chương trình “Hoa xuân ca”

ARTISTIC IMAGES IN DANCE ART

PHAM NGOC THUY

Email: phamngocthuy380@gmail.com

Military University of Arts

ABSTRACT

This article presents some perspectives on artistic images in general and artistic images in dance art in particular. The content of the article clarifies the concepts, basic characteristics and factors that influence the choreographer's process of creating dance art images. It emphasizes the role of convention - the method of recreating things and phenomena using conventional images. Accordingly, artistic images are highly emotional and can convey rich life content.

Keywords: *Artistic image, dance art, choreography, convention*

1. Introduction

Dance is a performing art that uses body language to reflect emotions and life phenomena. Instead of using words or music, the art of dance uses interactions between the body, choreography and space to convey messages and create emotional experiences for the audience. The choreographer not only composes the words and dance movements but also organizes other creative elements that enhance the overall beauty of the dance work. A theme that cannot be touched upon in this paper is the role of the actor in the performance of the work.

To create artistic images in dance, the dancer through movements, gestures and facial expressions creates subtle levels of love, suffering, happiness to rebellion and silence. Dancers can freely express their personality, ideas and emotions through the way they move and perform. The combination of movement and space helps create diversity and depth in the performance experience. The art of dance not only conveys a message from the artist to the audience, but also opens up opportunities for interaction and helps the audience feel and sympathize with what is happening on stage.

2. The artistic image

Artistic images which start from artistic thinking, are a specific means of art, to reflect life creatively in vivid and specific emotional forms. They aim to explain and generalize about the life with a certain ideological and emotional meaning derived from the artist's aesthetic ideal.

If science uses its own concepts and definitions to express, then art uses images to describe and recreate the object and content it refers to. The concept of artistic images has no longer been strange to those who have been exposed to any form of art such as literature, painting, sculpture, opera... Artists use artistic images to perceive and explain life, express

one's thoughts and feelings. With those images, phenomena are not only vividly recreated, but the mind and talent of the artists are expressed most fully in works of dance art.

In aesthetics, artistic images are understood through two layers. In a broader sense, they refer to the general characteristics of life reflection in all types of art, to identify art with science and other forms and social consciousness. In a narrow sense, the concept of artistic image is used within the scope of works, mainly a specific image of a person, a group of people, an animal, an object or a natural scene, a scene. Daily working activities... Everything that is most ordinary when put into art can become an image, when it carries within it concepts of life, life experiences, and profound philosophies of life.

For each image to be reproduced and exist, the artist must use specific material means, such as words, sounds, colors, lines... Behind that material, shell is a real world, living in many shapes and forms, associated with countless levels of artistic emotions that the author wants to convey. Each work of art not only simulates the objective world through the delicate and sensitive eyes of the artist, but also carries within it beautiful messages about ideology, philosophy of life, and good lessons, valuable experiences and contemplated by the author himself from his life. Therefore, when looking at a work of art, people can evaluate the talent and mind of the artist who created it. Thus, when exploring art, people not only perceive and enjoy beauty and access the infinite source of human knowledge, but they can also receive truths about life. This is the ultimate expression of image, the goal that any artist, who pursues his artistic career, must be his own beauty and perfection, throughout his life.

Artistic images in dance art are the author - choreographer's worldview and outlook on life,

ARTS

through the thinking of dance images; is the complete expression of thoughts and feelings expressed vividly in the structure of the work and through the typical language of dance art. In dance art, the concept of image is understood with two meanings, one is a character in a certain work, the other is a general characteristic of the author's means of reflecting objective reality.

3. The role of choreographers in creating dance art images

The images in dance works of art are built from the synthesis and diversity of many art forms in a unified whole from content to form of expression. From the literary script, the choreographer creates a stage script, which is expressed through language such as the actors' movements, gestures, and body movements along with the combination of music, lighting, painting, props, costumes, techniques, modern technology.

Music is the soul of dance, as well as the catalyst to create the character's personality. Without good music, suitable to the content of the script, the dance work cannot be successful. Thus, building an artistic image in dance art has an extremely important deciding factor: It is the rhythm, the melody, and the serenity of the sound. Accordingly, sometimes it has strong climaxes, sometimes it is simple, the word love is blended with the dance's dynamic rules in a harmonious and flexible way; Create characters with strong personalities and expressions.

In the art of dance, there are other unique expressions. These are static shapes, structured from dance poses, which contain strong, impressive expressions that can reflect the ideology of the work. In every person's daily life, physical activities are not always performed continuously. Many times people are still active but their bodies seem to stop. The shapes are influenced by objective circumstances such as heat, cold, sun, wind, under the sea, in the forest... and more importantly, the soul, personality, and emotions of the character in that moment. Carefully observing the colorful life, choreographers need to find the most beautiful and accurate details of expression to use in the process of creating their character's image. When creating an image, the choreographer needs to pay attention to the character's characteristics formed by ethnicity, era and social class. The audience's viewing angle and position on stage also affect the expressiveness of the images. Depending on the character's personality and their relationship with the surrounding environment in the drama, find the most suitable position for the character. Thus, the form part represents the

character's personality, the choreographer must pay attention to the harmony of body parts; Next is their direction and position relative to the audience's fixed seats.

In creating images of many people, there must be both diversity of many personalities and unity in the events of the work's content. In the arrangement, crowded images always have a character, or a group of characters, as the center. That is the person through whom we want to express the main content of the event. Other supporting characters further highlight the actions of the central character in the dance work of art.

On stage, stopping is not resting, but continuing to perform in a different way. In these silences, the character's actions are developed at a higher level. There are cases where we stop and shape and speak more eloquently than we act. Therefore, many times we see choreographers using visuals as the opening, ending, and even climax of the work. Some choreographers use shapes as frames surrounding the work. Other people, when emotions or drama develop at their highest level, do not use strong, intense rhythms and musical harmonies, but suddenly stop at the most expressive shapes. In life, when faced with great suffering, some people struggle and scream; There are also people who are "dumbfounded" without making a sound. Depending on the situation and the character's psychology, the choreographer can handle the climax in many ways. Even when the music stops, a choreographer who knows how to handle it skillfully and create shapes in the right place can be even more powerful and expressive than using continuous dynamic combinations.

Choreographers build dance works based on visual and emotional thinking and artistic imagery. That is the expression of general concepts about life in a concrete, emotional form like the form of life itself. The above elements can be considered as the embryo, the first cell to create an image, and the image is the basis for forming a work of art, for people to perceive, evaluate, and create according to the rules of beauty. Artistic images have the ability to recreate life completely and completely. Therefore, when we come into contact with works of dance art, we feel like we are witnessing with our own eyes and participating in the real-life story mentioned by the author. With specific, vivid and typical images, the art of dance has conveyed to people not only new information and knowledge about life but also brought them new emotions, arousing them. Sacred emotions make people think well and live more beautifully and usefully.

ARTS

4. The conventionality creates a characteristic feature of the image of dance art

Dance works of art are images of objective life reflected through the "subjective" eyes of the choreographers in a sentimental, delicate, and profound way. In composition, subjective factors dominate the author's creative process. Moreover, the subjective nature is clearly imprinted on each work, and that is what makes the artist's unique style. Therefore, in dance works there is always an inseparable blend of objective and subjective elements. In the process of creating art, the artist puts his own subjective feelings into the image he builds. Artistic images therefore not only reflect objective reality but also express the artist's subjective attitude towards that reality.

In the art of dance, the conventionality of images allows the work to recreate reality without repeating or copying life, making the images vivid, attractive, both real and imaginary, hidden and visible. That makes it impossible for us to identify it with life itself. In terms of convention, artistic images are highly emotional and can convey rich life content. Convention is a way to represent things and phenomena using conventional images.

Dance art is understood as a way to simulate life. However, no matter how realistic it reflects life, it cannot lose the element of creativity and imagination. In each work, all of these elements are collectively called the conventionality of the image. Without convention, dance works will only be the copies of monotonous actions of life, will only be dry molds without the breath of life.

5. Conclusion

The art of dance selectively and creatively recreates life through fictional activities through the imagination of choreographers. The results of that process are conventional artistic images. A truly talented choreographer is one who can bring the breath of universal life into his work, convey the rich content of the objective world through artistic images in dance works in a profound, humane and aesthetic way.

REFERENCES

1. Le Ngoc Canh (1997), *Concept of dance art*, Culture and Information Publishing House, Hanoi.
2. Le Ngoc Canh (2002), *Outline of Dance Art*, Culture and Information Publishing House, Hanoi.
3. Le Ngoc Canh (2008), *History of Vietnamese dance art*, Theater Publishing House, Hanoi.
4. Vu Duong Dung (2011), *Dance performance art training in today's life*, research project at ministerial level.
5. Dang Hung (2004), *Methods of creating dance*, Arts Publishing House, Ho Chi Minh City.earning activities in Cultural Houses - Clubs.

Collected photos. The work "Homeland" in the Program "Spring Flowers"

Collected photos. The work "Homeland" in the Program "Spring Flowers"